

Bruksela, 24 maja 2016 r.
(OR. en)

7682/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0004 (NLE)
2016/0006 (NLE)

UD 77

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Umowa między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych

UMOWA
MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ
A NOWĄ ZELANDIĄ
O WSPÓŁPRACY I WZAJEMNEJ POMOCY ADMINISTRACYJNEJ
W SPRAWACH CELNYCH

UNIA EUROPEJSKA (zwana dalej „Unią”) i

NOWA ZELANDIA

(zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”),

BIORĄC POD UWAGĘ znaczenie stosunków handlowych między Nową Zelandią a Unią Europejską oraz pragnąc przyczynić się do harmonijnego rozwoju tych stosunków we wspólnym interesie Umawiających się Stron,

UZNAJĄC, że rozwijanie współpracy celnej jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

BIORĄC POD UWAGĘ rozwój współpracy w zakresie procedur celnych między Umawiającymi się Stronami,

BIORĄC POD UWAGĘ, że działania naruszające przepisy prawa celnego szkodzą interesom gospodarczym, fiskalnym i handlowym Umawiających się Stron, a także uznając znaczenie zapewnienia dokładnego ustalania wysokości cel i innych podatków,

PRZEKONANE, że współpraca między organami celnymi może przyczynić się do skuteczniejszej walki z takimi działaniami,

UZNAJĄC istotną rolę organów celnych i znaczenie procedur celnych w ułatwianiu wymiany handlowej i zapewnianiu ochrony obywateli,

MAJĄC NA CELU zapewnienie ram dla zacieśnienia współpracy w celu dalszego uproszczenia i harmonizacji procedur celnych i promowania wspólnych działań w kontekście odpowiednich inicjatyw międzynarodowych, w tym ułatwień w handlu i poprawy bezpieczeństwa łańcucha dostaw;

UZNAJĄC znaczenie Umowy o ułatwieniach w handlu wynegocjowanej w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz podkreślając znaczenie jej przyjęcia i skutecznego wprowadzenia w życie,

W OPARCIU o kluczowe elementy Ram Norm Światowej Organizacji Celnej (WCO) na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego (zwanym dalej „ramami SAFE“),

UWZGLĘDNIAJĄC wysoki poziom zaangażowania obu Umawiających się Stron w działania związane z polityką celną i we współpracę na rzecz walki z naruszaniem praw własności intelektualnej,

UWZGLĘDNIAJĄC zobowiązania wynikające z konwencji międzynarodowych, które zostały lub które zostaną przyjęte przez Umawiające się Strony, jak również biorąc pod uwagę działania związane z polityką celną podjęte przez WTO, oraz

UWZGLĘDNIAJĄC odpowiednie instrumenty WCO, w szczególności zalecenie w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej z dnia 5 grudnia 1953 r.;

POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 1

Definicje

1. Do celów niniejszej Umowy:
 - a) „przepisy prawa celnego” oznaczają wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze Unii lub Nowej Zelandii regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz poddawanie ich jakimkolwiek innym systemom lub procedurom celnym, łącznie ze środkami dotyczącymi zakazu, ograniczenia i kontroli, stosowane lub egzekwowane przez organy celne Umawiających się Stron na ich odpowiednich terytoriach;
 - b) „przepisy ustawowe i wykonawcze Umawiającej się Strony”, „przepisy ustawowe i wykonawcze danej Umawiającej się Strony” oraz „przepisy ustawowe i wykonawcze każdej Umawiającej się Strony” oznaczają przepisy ustawowe i wykonawcze mające zastosowanie w danych warunkach w Unii lub przepisy ustawowe i wykonawcze mające zastosowanie w Nowej Zelandii, w zależności od kontekstu;
 - c) „organ celny” oznacza, w Unii, właściwe służby Komisji Europejskiej (zwanej dalej „Komisją”) odpowiedzialne za sprawy celne oraz organy celne państw członkowskich Unii Europejskiej, a w Nowej Zelandii oznacza służbę celną Nowej Zelandii;

- d) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Umawiającą się Stronę, który występuje z wnioskiem o pomoc na podstawie niniejszej Umowy;
- e) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Umawiającą się Stronę, który otrzymał wniosek o pomoc na podstawie niniejszej Umowy;
- f) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub jakikolwiek inny podmiot bez osobowości prawnej ustanowiony lub utworzony na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych każdej Umawiającej się Strony, dokonujący przywozu, wywozu lub tranzytu towarów;
- g) „informacje” oznaczają dane, w tym dane osobowe, dokumenty, sprawozdania oraz wszelkie inne informacje w dowolnej postaci, w tym również kopie elektroniczne;
- h) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- i) „działanie naruszające przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie przypadki naruszenia lub próby naruszenia przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 2

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza Umowa ma zastosowanie, z jednej strony, do obszaru celnego Unii (określonego w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny kodeks celny) oraz, z drugiej strony, do terytorium Nowej Zelandii (z wyłączeniem Tokelau), na którym obowiązują jej przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 3

Wdrożenie

1. Niniejsza Umowa zostaje wdrożona zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi mającymi zastosowanie w Unii w tych okolicznościach oraz w Nowej Zelandii, w tym przepisami w dziedzinie ochrony danych, oraz przy wykorzystaniu dostępnych zasobów ich odpowiednich organów celnych.
2. Organy celne Unii i Nowej Zelandii decydują o wszelkich praktycznych środkach i ustaleniach niezbędnych do wdrożenia niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 4

Związek z innymi umowami międzynarodowymi

1. Postanowienia niniejszej Umowy nie mają wpływu na prawa i obowiązki Umawiających się Stron wynikające z innej umowy międzynarodowej, której stroną jest dowolna z Umawiających się Stron.
2. Niezależnie od ust. 1, postanowienia niniejszej Umowy są nadrzędne wobec postanowień jakiegokolwiek innej umowy dwustronnej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, która została lub może zostać zawarta między poszczególnymi państwami członkowskimi Unii a Nową Zelandią, w zakresie, w jakim postanowienia wspomnianych umów dwustronnych okażą się sprzeczne z postanowieniami niniejszej Umowy.
3. Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają unijnych przepisów dotyczących wymiany informacji pomiędzy właściwymi służbami Komisji a organami celnymi państw członkowskich Unii, uzyskanych w ramach niniejszej Umowy, które mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania Unii.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA CELNA

ARTYKUŁ 5

Zakres współpracy

1. Współpraca celna w ramach niniejszej Umowy obejmuje wszelkie kwestie związane ze stosowaniem przepisów prawa celnego.
2. Organy celne Unii i Nowej Zelandii współpracują w celu ułatwienia legalnego handlu i przepływu towarów, lepszego przestrzegania odpowiednich przepisów przez przedsiębiorstwa handlowe, zwiększenia ochrony obywateli i egzekwowania praw własności intelektualnej, aby:
 - a) chronić legalny handel poprzez skuteczne egzekwowanie i zapewnianie zgodności z wymogami prawnymi;
 - b) zabezpieczyć łańcuch dostaw w celu ułatwienia bezpiecznego przepływu towarów między Unią i Nową Zelandią;

- c) zmaksymalizować swój wkład w prace WCO, WTO i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych dzięki poprawie technik celnych i rozwiązywaniu problemów w zakresie procedur celnych, egzekwowania przepisów prawa celnego i ułatwień w handlu; dzięki wyeliminowaniu zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych; dzięki wprowadzeniu ułatwień dla podmiotów gospodarczych ściśle przestrzegających przepisów; oraz dzięki zapewnieniu środków ochrony przed nadużyciami i nielegalnymi lub szkodliwymi działaniami;
- d) wdrażać przyjęte przez Umawiające się Strony instrumenty i normy międzynarodowe obowiązujące w dziedzinie cel i handlu, włącznie z zasadniczymi elementami Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego (ze zmianami) i Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów;
- e) wdrożyć umowę WTO o ułatwieniach w handlu po jej wejściu w życie;
- f) współpracować w dziedzinie badań naukowych, rozwoju, testów i oceny nowych procedur celnych, a także w zakresie szkoleń, wymiany personelu oraz zapewniania wsparcia;
- g) wymieniać informacje na temat przepisów prawa celnego, ich wdrażania oraz procedur celnych, zwłaszcza w zakresie upraszczania i modernizacji procedur celnych; oraz
- h) opracować wspólne inicjatywy dotyczące procedur przywozowych, wywozowych i innych procedur celnych, a także służące sprawnemu świadczeniu usług na rzecz przedsiębiorców.

ARTYKUŁ 6

Bezpieczeństwo łańcucha dostaw i zarządzanie ryzykiem

1. Umawiające się Strony współpracują w kwestiach celnych związanych z zabezpieczeniem i ułatwieniem międzynarodowego łańcucha dostaw handlowych zgodnie z ramami SAFE.

W szczególności współpracują:

- a) wzmacniając celne aspekty zabezpieczenia łańcucha logistycznego handlu międzynarodowego, przy jednoczesnym ułatwieniu legalnego handlu;
- b) tworząc w praktycznie możliwym zakresie normy minimalne dla technik zarządzania ryzykiem oraz powiązanych wymagań i programów;
- c) wprowadzając w stosownych przypadkach wzajemne uznawanie technik zarządzania ryzykiem, norm dotyczących ryzyka, kontroli bezpieczeństwa, bezpieczeństwa łańcucha dostaw oraz programów partnerstwa handlowego, włącznie z równoważnymi środkami ułatwiającymi handel;
- d) wymieniając informacje dotyczące bezpieczeństwa łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem;
- e) powołując punkty kontaktowe na potrzeby wymiany informacji dotyczących bezpieczeństwa łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem;
- f) wprowadzając w stosownych przypadkach interfejs wymiany informacji, włącznie z danymi poprzedzającymi przybycie i wyprowadzenie;

- g) współpracując na wszelkich forach wielostronnych, na których mogą być odpowiednio podnoszone i dyskutowane kwestie związane z bezpieczeństwem łańcucha dostaw i zarządzaniem ryzykiem.

TYTUŁ III

WZAJEMNA POMOC ADMINISTRACYJNA

ARTYKUŁ 7

Zakres pomocy

1. Organy celne Unii i Nowej Zelandii pomagają sobie wzajemnie w zapobieganiu naruszeniom przepisów prawa celnego oraz w identyfikacji, ściganiu i zwalczaniu takich naruszeń.
2. Pomoc udzielana na mocy niniejszej Umowy nie powinna naruszać praw i obowiązków Umawiających się Stron dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych na mocy umów międzynarodowych lub przepisów ustawowych i wykonawczych każdej Umawiającej się Strony. Nie obejmuje ona również informacji uzyskanych przy wykonywaniu uprawnień na wniosek organów sądowych.
3. Niniejsza Umowa nie obejmuje pomocy w zakresie odzyskiwania ceł, podatków lub grzywien.

ARTYKUŁ 8

Pomoc na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza wszelkich stosownych informacji pozwalających temu pierwszemu upewnić się, że przepisy prawa celnego są prawidłowo stosowane, włącznie z informacjami dotyczącymi zauważonych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić naruszenie przepisów prawa celnego.
2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje go o tym:
 - a) czy towary wywiezione z terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w uzasadnionych przypadkach, procedurę celną zastosowaną do danych towarów; oraz
 - b) czy towary przywiezione na terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w uzasadnionych przypadkach, procedurę celną zastosowaną do danych towarów.
3. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje, w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych, środki niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru nad:
 - a) osobami, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;
 - b) miejscami, gdzie towary są lub mogą być składowane lub gromadzone w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;

- c) towarami, które są lub mogą być transportowane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy prawa celnego; oraz
- d) środkami transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 9

Pomoc z własnej inicjatywy

Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy z własnej inicjatywy, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej Umawiającej się Strony, jeśli uznają to za konieczne dla prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, poprzez przekazywanie informacji dotyczących:

- a) działań naruszających przepisy prawa celnego lub co do których istnieje takie podejrzenie i które mogą być istotne dla drugiej Umawiającej się Strony;
- b) nowych sposobów i metod stosowanych przy działaniach naruszających przepisy prawa celnego;
- c) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem działań naruszających przepisy prawa celnego;
- d) osób, w stosunku do których istnieją uzasadnione podejrzenia, że brały udział lub biorą udział w działaniach naruszających przepisy prawa celnego; oraz

- e) środków transportu, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie że były, są lub mogą być wykorzystane w działaniach naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 10

Doręczanie dokumentów i powiadamianie

1. Na prośbę organu wnioskującego organ współpracujący, zgodnie z obowiązującymi go przepisami ustawowymi i wykonawczymi, podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu:
 - a) doręczania wszelkich dokumentów; lub
 - b) powiadamiania o wszelkich decyzjach wydanych przez organ wnioskujący i wchodzących w zakres niniejszej Umowy adresata zamieszkałego lub mającego siedzibę na terytorium podlegającym jurysdykcji organu współpracującego.
2. Wniosek o doręczenie dokumentów lub powiadomienie o decyzjach składa się pisemnie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ.

ARTYKUŁ 11

Forma i treść wniosków o udzielenie pomocy

1. Wnioski na podstawie niniejszej Umowy składa się na piśmie. Załącza się do nich dokumenty niezbędne do wykonania wniosku. Jeżeli wymaga tego pilna sytuacja, wnioski mogą być przyjęte w formie ustnej, lecz są niezwłocznie potwierdzane na piśmie.
2. Wnioski przedstawiane zgodnie z ust. 1 muszą zawierać następujące informacje:
 - a) oznaczenie organu wnioskującego;
 - b) wnioskowane środki;
 - c) przedmiot i powód wystąpienia z wnioskiem;
 - d) odnośne przepisy ustawowe i wykonawcze;
 - e) możliwie dokładne i wyczerpujące informacje dotyczące towarów lub osób, wobec których prowadzone jest postępowanie; oraz
 - f) streszczenie istotnych okoliczności faktycznych ujawnionych w trakcie już przeprowadzonych czynności.

3. Wnioski składane są w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów załączonych do wniosku złożonego na mocy ust. 1.

4. Jeśli wniosek nie spełnia podanych wyżej wymogów formalnych, można zażądać jego poprawienia lub uzupełnienia; do tego czasu mogą zostać podjęte środki ostrożności.

ARTYKUŁ 12

Wykonanie wniosku

1. W celu wykonania wniosku o udzielenie pomocy administracyjnej organ współpracujący podejmuje bezzwłocznie działania w granicach swoich uprawnień i dostępnych zasobów, tak, jakby działał z urzędu lub na wniosek innych organów tej samej Umawiającej się Strony, przekazując posiadane informacje oraz podejmując lub zlecając podjęcie odpowiednich czynności. Niniejszy ustęp ma zastosowanie także do wszelkich innych organów, którym organ współpracujący przekazał dany wniosek w przypadku, gdy nie mógł on podjąć samodzielnie działań.

2. Wnioski o pomoc są wykonywane zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Umawiającej się Strony, do której kierowany jest wniosek.

3. Należycie upoważnieni urzędnicy Umawiającej się Strony mogą, za zgodą drugiej Umawiającej się Strony i z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, przebywać w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy, zgodnie z ust. 1, celem uzyskania informacji o działaniach stanowiących lub mogących stanowić naruszenie przepisów prawa celnego, których to informacji organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszej Umowy.
4. Należycie upoważnieni urzędnicy Umawiającej się Strony mogą, za zgodą drugiej Umawiającej się Strony i na warunkach określonych przez tę ostatnią, uczestniczyć w czynnościach prowadzonych na terytorium drugiej strony.

ARTYKUŁ 13

Sposób przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki czynności przeprowadzonych na podstawie wniosku złożonego zgodnie z niniejszą Umową wraz ze wszystkimi właściwymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami dokumentów lub innymi materiałami.
2. Informacje przekazywane na podstawie ust. 1 mogą mieć formę elektroniczną.
3. Oryginalne akta i dokumenty przekazywane są wyłącznie na wniosek, w przypadku gdy poświadczone kopie okażą się niewystarczające. Oryginały dokumentów zwraca się organowi współpracującemu w najwcześniejszym możliwym terminie.

ARTYKUŁ 14

Wyjątki od obowiązku udzielania pomocy

1. Można odmówić udzielenia dowolnej formy pomocy objętej zakresem niniejszej Umowy lub uzależnić jej udzielenie od pewnych warunków lub wymogów, w przypadkach gdy Umawiająca się Strona uzna, że udzielenie pomocy na podstawie niniejszej Umowy:
 - a) mogłoby naruszać suwerenność Nowej Zelandii lub państwa członkowskiego Unii, którego właściwy organ otrzymał wniosek o udzielenie pomocy na podstawie niniejszej Umowy;
 - b) mogłoby grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych istotnych interesów;
 - c) mogłoby naruszyć tajemnicę handlową lub zaszkodzić uzasadnionym interesom handlowym; lub
 - d) jest niezgodne z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi, w tym między innymi przepisami dotyczącymi ochrony prywatności lub spraw finansowych i rachunków osób fizycznych.
2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałoby to z trwającym postępowaniem przygotowawczym, ściganiem lub innym postępowaniem. W takim wypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zachowaniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.

3. Jeżeli organ wnioskujący zwraca się o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby został o to poproszony, powinien zwrócić na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy do organu współpracującego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, decyzja organu współpracującego wraz z należyтым uzasadnieniem jest bezzwłocznie przekazywana organowi wnioskującemu.

ARTYKUŁ 15

Biegli i świadkowie

Urzędnik organu współpracującego może zostać upoważniony do stawienia się, w granicach określonych przyznanym upoważnieniem, jako biegły lub świadek przed organem drugiej Umawiającej się Strony w sprawach objętych niniejszą Umową oraz przedstawiania potrzebnych w tym celu przedmiotów, dokumentów lub ich poufnych wersji bądź uwierzytelnionych odpisów. We wniosku o stawiennictwo wskazuje się, przed jakim organem urzędnik musi się stawić, w jakiej sprawie oraz na jakiej podstawie lub w jakim charakterze urzędnik ten zostanie przesłuchany.

ARTYKUŁ 16

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

Umawiające się Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z realizacją postanowień niniejszej Umowy, z wyjątkiem – w stosownych przypadkach – wydatków ponoszonych w związku ze stawieniem się biegłych i świadków zgodnie z art. 15 oraz wydatków na tłumaczy ustnych i pisemnych niebędących pracownikami administracji publicznej.

TYTUŁ IV

WYMIANA INFORMACJI

ARTYKUŁ 17

Poufność i ochrona informacji

1. Wszelkie informacje przekazywane w dowolnej formie na mocy niniejszej Umowy traktowane są jako informacje poufne lub zastrzeżone do użytku służbowego, w zależności od zasad mających zastosowanie na terytorium Umawiających się Stron.

2. Umawiająca się Strona może wykorzystywać lub ujawniać informacje uzyskane na mocy niniejszej Umowy wyłącznie do celów niniejszej Umowy lub za uprzednią pisemną zgodą Umawiającej się Strony przekazującej informacje, z zastrzeżeniem wymaganych przez nią ograniczeń i restrykcji. Jeżeli jedna z Umawiających się Stron zobowiązana jest na mocy swoich przepisów ustawowych i wykonawczych do ujawnienia informacji uzyskanych na podstawie niniejszej Umowy, powiadamia o każdym takim ujawnieniu Umawiającą się Stronę, która przekazała informacje, w miarę możliwości przed jego dokonaniem.
3. Z zastrzeżeniem wszelkich wymogów nałożonych na Umawiającą się Stronę na mocy obowiązujących ją przepisów ustawowych i wykonawczych bądź wyraźnych warunków, uwag, ograniczeń lub instrukcji nakazujących zwiększoną ochronę, wszystkim informacjom przekazany na mocy niniejszej Umowy zapewnia się co najmniej taki sam poziom bezpieczeństwa i ochrony prywatności jak poziom wskazany w klauzuli tajności lub innych dowolnych instrukcjach dołączonych do informacji przekazanych przez organ współpracujący.
4. Wymiana danych osobowych możliwa jest jedynie w przypadku, gdy Umawiająca się Strona mająca otrzymać dane zobowiąże się do zapewnienia ich ochrony w sposób, który zostanie uznany za odpowiedni przez Umawiającą się Stronę mającą przekazać takie dane osobowe.
5. Każda z Umawiających się Stron ogranicza dostęp do informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy do tych osób, które muszą znać treść tych informacji.
6. Każda z Umawiających się Stron ogranicza dostęp do informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy oraz przechowuje i przekazuje takie informacje, wykorzystując uznane mechanizmy bezpieczeństwa, takie jak hasła, szyfrowanie lub inne rozsądne zabezpieczenia, zgodnie z klauzulą tajności załączoną do danej informacji.

7. Każda z Umawiających się Stron powiadamia drugą Stronę o jakimkolwiek przypadkowym lub nieuprawnionym dostępie do informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy, ich przypadkowym lub nieuprawnionym wykorzystaniu, ujawnieniu, zmianie lub usunięciu i dostarcza szczegółowych informacji dotyczących takiego przypadkowego lub nieuprawnionego dostępu, wykorzystania, ujawnienia, zmiany lub usunięcia.
8. Jeżeli informacje otrzymane na mocy niniejszej Umowy zostaną przypadkowo ujawnione lub zmienione, każda z Umawiających się Stron podejmuje wszelkie rozsądnie możliwe działania, aby odzyskać zmienione lub ujawnione informacje lub, gdy jest to niemożliwe, aby zapewnić zniszczenie tych informacji.
9. Każda z Umawiających się Stron może zażądać dodatkowych zabezpieczeń w odniesieniu do informacji szczególnie chronionych.
10. Informacji nie można przetwarzać ani przechowywać dłużej, niż jest to konieczne do celów wykonania niniejszej Umowy oraz niż przewidują wymogi każdej z Umawiających się Stron dotyczące prywatności i prowadzenia rejestrów publicznych. Każda z Umawiających się Stron zapewnia właściwe usuwanie informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy, jak przewidziano w przepisach ustawowych i wykonawczych danej Umawiającej się Strony.
11. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie stoi na przeszkodzie wykorzystaniu informacji lub dokumentów otrzymanych na mocy niniejszej Umowy jako dowodu w postępowaniach i aktach oskarżenia wnoszonych do sądu lub trybunału w związku z działaniami naruszającymi przepisy prawa celnego. Umawiające się Strony mogą zatem, w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach, jak również w postępowaniach i aktach oskarżenia wnoszonych do sądu lub trybunału, wykorzystać jako dowód informacje, które uzyskały, i dokumenty, z którymi się zapoznały zgodnie z niniejszą Umową. Umawiająca się Strona, która przekazała takie informacje lub udostępniła dokumenty, jest informowana o takim ich wykorzystaniu.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 18

Nagłówki

Nagłówki tytułów i artykułów niniejszej Umowy zostały wprowadzone wyłącznie ze względu na ułatwienie dokonywania odesłań i nie mają wpływu na interpretację niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 19

Konsultacje

Wszelkie kwestie i spory związane z interpretacją lub wdrożeniem niniejszej Umowy są rozstrzygane w drodze wzajemnych konsultacji między Umawiającymi się Stronami; w stosownych przypadkach konsultacje te prowadzą do przyjęcia decyzji Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej, o którym mowa w art. 20.

ARTYKUŁ 20

Wspólny Komitet Współpracy Celnej

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet Współpracy Celnej (zwany dalej Komitetem), składający się z przedstawicieli organów celnych oraz innych właściwych organów Umawiających się Stron. Miejsce, termin i porządek obrad posiedzeń Komitetu są ustalane w drodze wzajemnych uzgodnień.
2. Komitet gwarantuje należyte funkcjonowanie i wdrożenie niniejszej Umowy oraz bada wszelkie kwestie i spory wynikające z jej stosowania. W tym celu Komitet, między innymi:
 - a) podejmuje działania niezbędne do zapewnienia współpracy i pomocy w sprawach celnych zgodnie z celami niniejszej Umowy, w szczególności w drodze:
 - (i) określenia zmian o charakterze regulacyjnym lub legislacyjnym wymaganych do wdrożenia niniejszej Umowy;
 - (ii) określenia i ustanowienia środków mających poprawić mechanizmy wymiany informacji;
 - (iii) określenia i ustanowienia najlepszych praktyk, w tym najlepszych praktyk w zakresie harmonizacji wymogów wcześniejszego przekazywania drogą elektroniczną informacji na temat ładunków z międzynarodowymi normami mającymi zastosowanie do przesyłek wprowadzanych, wyprowadzanych i przewożonych tranzytem;
 - (iv) określenia i ustanowienia norm dotyczących analizy ryzyka mających zastosowanie w odniesieniu do informacji wymaganych w celu identyfikacji przesyłek wysokiego ryzyka przywożonych do Nowej Zelandii lub Unii, tam przeładowywanych lub przewożonych tranzytem przez ich terytoria;

- (v) określenia i ustanowienia środków mających na celu harmonizację norm oceny ryzyka;
 - (vi) określenia norm minimalnych w zakresie kontroli oraz metod przestrzegania tych norm;
 - (vii) ulepszenia i ustanowienia norm mających zastosowanie do programów partnerstwa handlowego mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa łańcucha dostaw i ułatwienie legalnego handlu; oraz
 - (viii) określenia i podjęcia konkretnych działań w celu ustanowienia wzajemnego uznawania technik zarządzania ryzykiem, norm dotyczących ryzyka, kontroli bezpieczeństwa oraz programów partnerstwa handlowego, włącznie z równoważnymi środkami ułatwiającymi handel;
- b) działa jako organ właściwy do rozwiązywania wszelkich kwestii spornych dotyczących wykonania tytułu III;
 - c) jest upoważniony do przyjmowania decyzji niezbędnych do wdrożenia niniejszej Umowy, w tym decyzji dotyczących przekazywania danych i wzajemnie uzgodnionych korzyści w zakresie wzajemnego uznawania technik zarządzania ryzykiem, norm dotyczących ryzyka, kontroli bezpieczeństwa, programów partnerstwa handlowego i innych środków ułatwiających handel;
 - d) wymienia poglądy na temat wszelkich kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i dotyczących współpracy celnej, w tym związanych z przyszłymi działaniami i środkami koniecznymi dla ich realizacji; oraz
 - e) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

3. Komitet ustanawia właściwe mechanizmy działania, w tym grupy robocze, celem wsparcia swoich prac nad wdrożeniem niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 21

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wzajemnej notyfikacji przez Umawiające się Strony, w drodze wymiany not dyplomatycznych, o zakończeniu procedur niezbędnych do wejścia w życie Umowy.

2. Niniejszą Umowę można zmienić za porozumieniem Umawiających się Stron w drodze wymiany not dyplomatycznych. Zmiany wchodzi w życie na warunkach określonych w ust. 1, o ile Umawiające się Strony nie postanowiły inaczej.

3. Każda z Umawiających się Stron może rozwiązać niniejszą Umowę, notyfikując o tym pisemnie drugą Umawiającą się Stronę. Rozwiązanie staje się skuteczne po upływie trzech miesięcy od daty notyfikacji drugiej Umawiającej się Strony. Wnioski o udzielenie pomocy złożone przed rozwiązaniem Umowy są wykonywane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 22

Teksty autentyczne

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy tekst jest na równi autentyczny. W przypadku rozbieżności między tekstami niniejszej Umowy Umawiające się Strony kierują sprawę do Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w [...] dnia [...] 2016 r.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Nowej Zelandii